

3. И по днѣхъ Семѣхъ пакѣ вѣхъ видѣхъ оученицы
Ѣгѣ, и ѡшлѣ съ ними. прїиде Іисъ двѣремъ затво-
реннымъ, и ста посредѣ ихъ, и рече: миръ вамъ. ст. 26.

4. Потомъ глагола ѡшмѣ: принеси перстъ твоѣ
сѣмѣ, и вѣжда рѣцѣ мои: и принеси рѣкѣ твоѣ, и
вложи ѣ рѣбра моѣ: и не вѣди не вѣренъ, но вѣренъ. ст. 27.

5. И ѡвѣща ѡшмѣ, и рече Ѣмѣ: Гдѣ мой и Бгъ
мой. ст. 28.

6. Глагола Ѣмѣ Іисъ: ѣкѣ видѣхъ мѣ вѣрвалъ Ѣи:
блаженъ не видѣшїи, и вѣрвалше (ѣ). ст. 29.

7. Минѣга же и ѣна знаменїѣ сотвори Іисъ прѣдъ
оученикѣ своимъ, ѣже не сѣть писана въ книгѣхъ ихъ.
ст. 30.

НАШѢРЕНІЕ-ТО НА ЧУДЕСА-ТА СПАСИТЕЛЕВЫ.

1. Сїѣ же писана вѣша, да вѣрѣете, ѣкѣ Іисъ Ѣсть
Хрѣтѣмъ Сїѣ Бжїи, и

2. да вѣрѣюще живѣтъ ѣмѣте во ѣмѣ Ѣгѣ. ст. 31.

ИЗАСНЕНІЕ.

а) Оученицы-ты Христови заключили си врата-та
зарѣдѣ страха Іудейскѣи, понѣже страхѣвали отъ горе-
стнѣи ѣдѣлѣ (вѣдѣлѣ), что постигналъ Божественнаго
нмѣ учителя — Христа: а още повече, зачтото сѣ было
расчѣло въ народѣ, че сѣ тїи открадѣли изъ грѣва
тѣлото Христово.

б). Таѣ радость на оученицы-ты доказѣва, че тїи по-
знали Спасителя.

в). Христосъ праща оученицы-ты си да проповѣдѣватъ
Евангелїе-то, и да наставѣтъ хора-та на пѣть кѣмъ
истинно то Богопознанїе и спасїе.

г). Даѣа нмѣ дарѣвѣ-ты на Дѣхѣ Сѣвѣтаго, за да